

Kary porządkowe możliwe dla użycia względem świadka

Kary porządkowe można nałożyć na świadka, biegłego, tłumacza lub specjalistę. Nie mają zastosowania do stron procesowych, ich obrońców i pełnomocników.

Rodzaje kar porządkowych:

1. **Zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie świadka – art. 285 § 2 kpk.**

W zasadzie stosowane jest na skutek nieusprawiedliwionego niestawiennictwa. Może być zastosowane zarówno wtedy, gdy była już wcześniej nałożona kara pieniężna, jak i wtedy, gdy uznano, że nałożenie kary pieniężnej nie jest celowe, lub, że nie odnosi ona pożądanego skutku. Zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie następuje w drodze zarządzenia, wydanego przez sąd lub prokuratora, a jego realizacja należy do organów Policji.

2. **Kara pieniężna – art. 285 § 1 kpk.**

Kara nakładana jest, gdy świadek bez usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie organu procesowego, albo bez zezwolenia tego organu oddalił się z miejsca czynności przed jej zakończeniem. Wysokość kary pieniężnej nie może przekroczyć 10.000 złotych. Na tego samego świadka można w tej samej sprawie nałożyć karę pieniężną kilkakrotnie. Gdy kary nie można wyegzekwować, to przepisy kpk nie przewidują jej zamiany na areszt.

Karę pieniężną można uchylić, jeżeli ukarany usprawiedliwi swoje niestawiennictwo (art. 286 kpk).

Karę pieniężną określoną w art. 285 § 1 kpk stosuje się odpowiednio do:

- świadka bezpodstawnie uchylającego się od złożenia zeznań;
- osoby bezpodstawnie uchylającej się od wykonania czynności biegłego, tłumacza lub specjalisty;
- osoby bezpodstawnie odmawiającej złożenia wymaganego przyrzeczenia;
- osoby odmawiającej wydania przedmiotu;
- poręczyciela uchylającego się od dopełnienia obowiązków wynikających z poręczenia;
- osoby bezpodstawnie odmawiającej spełniania innego obowiązku ciążącego na niej w toku postępowania.

3. Obciążenie dodatkowymi kosztami postępowania – art. 289 § 1 kpk.

Sąd lub prokurator może obciążyć osobę, która swoim zachowaniem doprowadziła do powstania dodatkowych kosztów.

4. Aresztowanie – art. 287 § 2 i 3 kpk.

Jest to ostateczny środek przymusu. Przepis stanowi, że w razie uporczywego uchylenia się od złożenia zeznań, można wobec świadka zastosować niezależnie od kary pieniężnej, aresztowanie na czas nieprzekraczający 30 dni. Może nastąpić już po dwukrotnej odmowie zeznań, nie można natomiast stosować tej kary bez jednoczesnego lub wcześniejszego nałożenia na świadka kary pieniężnej.

W postępowaniu przygotowawczym kary porządkowe w zasadzie nakłada i

uchyla prokurator z własnej inicjatywy lub na wniosek funkcjonariusza Policji. Tylko aresztowanie leży w gestii sądu rejonowego, sąd wydaje postanowienie na wniosek prokuratora.

Na postanowienia i zarządzenia w zakresie stosowania kar porządkowych przysługuje zażalenie (art. 290 § 2 kpk).

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.